

Hän oli kuin hämmennys puut juoksivat auringon tulta karkuun kielot rakastelivat pilvien huminaa sielun rappio muuttaa mielen taivas hajoaa sinisiksi palasiksi avaruuteen femiininen inspiraatio suoltaa syliini puiden varjo on kuin sadat sissisotilaat En pääse rauhattomista öistäni olen sinkkiämpäri johon syljetään ateriat ovat vain haave, joiden ylitse ajoneuvot luisuvat pintakiilto on kokemusta rikkaampaa lauma oli kuin syötti sitä rakastelisi jos sitä rakastaisi Juopumus valloitti kadotuksen kadut.